

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 28. júna 2012*

„Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa konania o kontrole koncentrácií podnikov — Nariadenie (ES) č. 139/2004 — Zamietnutie prístupu — Výnimky vzťahujúce sa na ochranu účelu vyšetrovania, obchodných záujmov, právnych stanovísk a rozhodovacieho procesu inštitúcií“

Vo veci C-477/10 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 23. septembra 2010,

Európska komisia, v zastúpení: B. Smulders, P. Costa de Oliveira a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Agrofert Holding a.s., so sídlom v Prahe (Česká republika), v zastúpení: R. Pokorný a D. Šalek, advokáti,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Polski Koncern Naftowy Orlen SA, so sídlom v Płocku (Poľsko), v zastúpení: S. Sołtysiński, K. Michałowska a A. Krasowska-Skowrońska, advokáti,

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: S. Juul Jørgensen, splnomocnený zástupca,

Fínska republika,

Švédске kráľovstvo, v zastúpení: K. Petkovska a S. Johannesson, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia E. Juhász (spravodajca), G. Arestis, T. von Danwitz a D. Šváby,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. septembra 2011,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. decembra 2011,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Európska komisia navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. júla 2010, Agrofert Holding/Komisia (T-111/07, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Komisie D(2007) 1360 z 13. februára 2007 (ďalej len „sporné rozhodnutie“) o zamietnutí prístupu k dokumentom v konaní COMP/M.3543 o kontrole koncentrácií medzi poľskou spoločnosťou Polski Koncern Naftowy Orlen SA (ďalej len „PKN Orlen“) a českou spoločnosťou Unipetrol, vedenom na základe nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie ES o koncentráciách“) (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

Právny rámec

- 2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), opierajúc sa najmä o článok 255 ods. 2 ES (zmenený, teraz článok 15 ZFEÚ), definuje zásady, podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií.
- 3 Článok 4 tohto nariadenia, nazvaný „Výnimky“, znie:

„...“

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

- obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva,
- súdneho konania a právneho poradenstva [právnych stanovísk – *neoficiálny preklad*],
- účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných poradí v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

4. Pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odseku 1 alebo 2.

...

6. Ak sa ktorákolvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie.

7. Výnimky stanovené v odsekoch 1 až 3 sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. Výnimky môžu platiť najviac na obdobie 30 rokov. V prípade dokumentov, na ktoré sa vzťahujú výnimky týkajúce sa súkromia alebo obchodných záujmov[,] a v prípade citlivých dokumentov môžu výnimky, ak to je nevyhnutné, platiť aj na dlhšie obdobie.“

4 Článok 17 nariadenia č. 139/2004, nazvaný „Služobné tajomstvo“, má toto znenie:

„1. Informácie získané ako výsledok uplatňovania tohto nariadenia sa použijú iba na účely príslušnej žiadosti, vyšetrovania alebo vypočúvania.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 3, články 18 a 20, Komisia a príslušné orgány členských štátov, ich úradníci a ostatní zamestnanci a iné osoby pracujúce pod dohľadom týchto orgánov, ako aj úradníci a ostatní zamestnanci ostatných orgánov členských štátov, zachovávajú mlčanlivosť o informáciách, ktoré získali pri uplatňovaní tohto nariadenia a na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo.

...“

5 Článok 18 ods. 3 tohto nariadenia stanovuje:

„Komisia založí svoje rozhodnutie iba na námietkach, ku ktorým mali strany predložiť svoje pripomienky. V konaní sa plne uznáva právo na obhajobu. Nahliadnuť do spisu sa umožňuje aspoň priamo zúčastneným stranám, pričom sa zohľadňuje oprávnený záujem podnikov na ochrane ich obchodného tajomstva.“

6 Nariadenie Komisie (ES) č. 802/2004 zo 7. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 133, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88) bolo prijaté na základe oprávnenia priznaného článkom 23 ods. 1 nariadenia č. 139/2004. Článok 17 nariadenia č. 802/2004, nazvaný „Prístup k spisu a použitie dokumentov“, stanovuje:

„1. Komisia musí na požiadanie umožniť prístup k spisu stranám, ktorým adresovala prehlásenie o námietkach, s cieľom umožniť im uplatniť svoje právo na obhajobu. Prístup musí byť umožnený po oznámení prehlásenia o námietkach.

2. Komisia musí na požiadanie umožniť prístup k spisu aj iným zúčastneným stranám, ktoré boli informované o námietkach, pokiaľ je to potrebné na účely prípravy ich pripomienok.

3. Právo prístupu k spisu sa nesmie vzťahovať na dôverné informácie alebo interné dokumenty Komisie alebo príslušných orgánov členských štátov. Právo prístupu k spisu sa rovnako nesmie vzťahovať na korešpondenciu medzi Komisiou a príslušnými orgánmi členských štátov alebo medzi neskôr uvedenými.

4. Dokumenty získané prostredníctvom prístupu k spisu v súlade s týmto článkom sa môžu použiť iba na účely príslušného konania v súlade s nariadením (ES) č. 139/2004.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a rozhodnutie o zamietnutí prístupu k dokumentom

7 Napadnutý rozsudok obsahuje tieto konštatovania:

„1 Rozhodnutím z 20. apríla 2005 Komisia... schválila na základe článku 6 ods. 1 písm. b) [nariadenia č. 139/2004] zámer prevziať kontrolu českej spoločnosti Unipetrol poľskou spoločnosť [PKN Orlen] prostredníctvom kúpy akcií, ktorý jej bolo oznámený 11. marca 2005.

2 Listom z 28. júna 2006 žalobkyňa, spoločnosť Agrofert Holding a.s. (ďalej len ‚Agrofert‘), požiadala Komisiu na základe nariadenia [č. 1049/2001] o prístup k všetkým nezverejneným dokumentom týkajúcim sa konania o oznámení a konania pred oznámením prevzatia spoločnosti Unipetrol spoločnosťou PKN Orlen.

...

4 Listom z 2. augusta 2006... [Generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre ‚hospodársku súťaž‘] odmietlo vyhovieť tejto žiadosti o prístup k dokumentom. Po tom, čo Komisia poukázala na všeobecnú povahu žiadosti, uviedla, že dotknuté dokumenty podliehajú výnimkám stanoveným v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001. Okrem toho konštatovala, že zverejnenie dokumentov pochádzajúcich od oznamujúcich subjektov a tretích osôb by bolo v rozpore s povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo stanovenou v článku [339 ZFEÚ] a v článku 17 ods. 1 a 2 nariadenia [č. 139/2004]. Komisia dodala, že nie je možný ani čiastočný prístup k dokumentom, a že nebol uvedený žiaden argument, ktorý by mohol preukázať existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie.

5 Listom z 18. augusta 2006 zaslala žalobkyňa Komisii opakovanú žiadosť potvrdzujúcu jej doterajšiu požiadavku... Žalobkyňa spochybnila rozhodnutie Komisie o zamietnutí, pričom najmä tvrdila, že jej] mal byť povolený aspoň čiastočný prístup k požadovaným dokumentom. Ďalej poukázala na existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie predmetných dokumentov, ktorý spočíva v ujme spôsobenej jej menšinovým akcionárom spoločnosti Unipetrol.

...

9 [Napadnutým rozhodnutím] Generálny sekretariát Komisie potvrdil zamietnutie prístupu k dokumentom pre štyri kategórie určených dokumentov.

10 Po prvé, Komisia sa domnieva, že dokumenty, ktoré si vymieňala s oznamujúcimi subjektmi, obsahujú citlivé obchodné informácie o obchodných stratégiách oznamujúcich subjektov, ich predajných obratoch a ich trhových podieloch alebo ich vzťahov so zákazníkmi. Preto výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, týkajúca sa ochrany obchodných záujmov, sa bude uplatňovať. ... Komisia sa odvoláva rovnako na článok 17 nariadenia [č. 139/2004] týkajúci sa povinnosti zachovávať služobné tajomstvo... Komisia dodáva, že vzhľadom na to, že cieľom konaní o kontrole koncentrácií je overiť, či oznámená transakcia zabezpečuje oznamujúcim subjektom postavenie na trhu, ktoré by mohlo vážne narušiť hospodársku súťaž, všetky dokumenty predložené oznamujúcimi subjektmi v takomto konaní sa nevyhnutne týkajú citlivých obchodných informácií.

11 Komisia sa takisto domnieva, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, týkajúca sa predovšetkým ochrany účelu vyšetrovania, je uplatniteľná. Podľa názoru Komisie musia mať účastníci konania o kontrole koncentrácií legitímnu dôveru v to, že nebudú zverejnené citlivé informácie obsiahnuté v oznámených dokumentoch. Komisia sa domnieva, že zverejnenie predmetných dokumentov by narušilo atmosféru vzájomnej dôvery medzi ňou a podnikmi...

- 12 Po druhé, Komisia sa domnieva, že na dokumenty, ktoré si vymieňala s tretími osobami, sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody, ktoré uviedla v súvislosti s dokumentmi vymieňanými s oznamujúcimi subjektmi.
- 13 ...
- 14 Po štvrté, Komisia uvádza tieto interné dokumenty:
- ... (dokument č. 1),
 - správa o konzultáciách medzi jednotlivými útvarmi zahŕňajúca návrh rozhodnutia o oznámení (dokument č. 2),
 - odpoveď právnej služby na vyššie uvedenú správu o konzultáciách (dokument č. 3),
 - výmena e-mailov medzi príslušným útvarom a právnou službou týkajúcich sa tohto návrhu rozhodnutia (dokument č. 4),
 - odpovede ostatných útvarov na uvedenú správu o konzultáciách (dokument č. 5),
 - ... (dokument č. 6),
 - ... (dokument č. 7).
- 15 [Dokumenty č. 1, č. 6 a č. 7 nie sú predmetom konania.]
- 16 Pokiaľ ide o dokumenty č. 2 až 5[,] Komisia zastáva názor, že ich zverejnenie by predstavovalo vážne narušenie jej rozhodovacieho procesu v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001. Zdôrazňuje kolektívnu povahu tohto rozhodovacieho procesu a nevyhnutnosť udržať dôveru medzi jej útvarmi. Podľa Komisie tieto dokumenty odrážajú otvorene vyjadrené názory a interné diskusie medzi útvarmi. Ich zverejnenie v danom prípade by znamenalo vážne narušenie slobody vyjadriť názor... Okrem toho by znížilo ochotu podnikov dotknutých oznámením a tretích osôb spolupracovať.
- 17 Komisia sa domnieva, že na dokumenty č. 3 a č. 4 sa rovnako vzťahuje výnimka spočívajúca v ochrane právnych stanovísk podľa článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001...
- 18 Komisia napokon dodáva, že žiadny prevažujúci verejný záujem nemohol odôvodniť zverejnenie dokumentov dotknutých vo veci, a že ani čiastočný prístup nemohol byť povolený. V tejto súvislosti tvrdí, že vzhľadom na to, že predmetom šetrenia Komisie bol prieskum trhových podmienok týkajúcich sa plánovanej koncentrácie..., nebolo možné identifikovať časti dokumentov vymieňaných medzi Komisiou a dotknutými účastníkmi, „ktoré neobsahujú obchodnú informáciu... alebo ktoré nesúvisia s vyšetrovaním a samy osebe boli zrozumiteľné“... Napokon Komisia poznamenáva, že zverejnené znenie rozhodnutia o dotknutej koncentrácii obsahuje, ako z definície vyplýva, informácie, ktoré majú byť oznámené[,] a predstavuje čiastočný prístup k častiam požadovaných dokumentom, na ktoré sa nevzťahujú uplatniteľné výnimky.“

Napadnutý rozsudok

- 8 Žalobou podanou 13. apríla 2007 spoločnosť Agrofert navrhla, aby Súd prvého stupňa zrušil sporné rozhodnutie a uložil Komisii, aby jej sprístupnila požadované dokumenty.

- 9 V bodoch 39 až 41 napadnutého rozsudku Všeobecný súd tento druhý návrh zamietol ako neprípustný z dôvodu, že ak by zrušil rozhodnutie inštitúcie, táto inštitúcia by bola povinná podľa článku 266 ZFEÚ prijať opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s rozsudkom.
- 10 Návrh na zrušenie sporného rozhodnutia bol dôvodný predovšetkým vo vzťahu k žalobnému dôvodu založenom na porušení nariadenia č. 1049/2001. Na podporu tohto dôvodu Agrofert uviedla, že uplatňovanie výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 a 3 tohto nariadenia na predmetné dokumenty je nesprávne. Všeobecný súd preskúmal všetky kategórie týchto dokumentov vo vzťahu ku každej z výnimiek, o ktoré sa sporné rozhodnutie opieralo.

O zamietnutí prístupu k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 11 Všeobecný súd po prvé v bodoch 54 a 55 napadnutého rozsudku konštatoval, že dokumenty, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, môžu obsahovať citlivé obchodné informácie, ktoré môžu prípadne podliehať výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 12 Po druhé Všeobecný súd v bodoch 57 až 60 napadnutého rozsudku zdôraznil, že vzhľadom na to, že výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa musia vykladať a uplatňovať doslovne, skúmanie, ktoré je vyžadované pre žiadosť o prístup k dokumentom, musí mať konkrétnu povahu a že samotná skutočnosť, že dokument sa týka záujmu chráneného výnimkou, ešte nepostačuje na odôvodnenie jej uplatnenia. Z článku 4 ods. 1 až 3 tohto nariadenia vyplýva, že všetky výnimky, ktoré sú tam uvedené, sú formulované tak, že sa musia uplatňovať na „jeden“ dokument. Preto iba konkrétne a individuálne skúmanie každého dokumentu umožňuje inštitúcii posúdiť, či môže priznať žiadateľom čiastočný prístup.
- 13 Podľa bodov 61 až 64 napadnutého rozsudku pritom z odôvodnení sporného rozhodnutia nijako nevyplýva, že takéto skúmanie bolo skutočne vykonané. V tomto rozhodnutí sa všeobecným a abstraktným spôsobom konštatuje, že s ohľadom na povahu konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi sa všetky dokumenty predložené oznamujúcimi subjektmi nevyhnutne týkajú citlivých obchodných informácií. Takéto tvrdenia sú však veľmi neurčité a všeobecné a z právneho hľadiska nemôžu dostatočne preukázať, že v prejednávanom prípade sa uskutočnilo konkrétne a skutočné skúmanie každého predmetného dokumentu. Všeobecný súd sa v bode 65 napadnutého rozsudku domnieval, že v predmetnom prípade bolo možné zostaviť zoznam dokumentov, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi, a opísať obsah každého dokumentu bez toho, aby sa tým vyzradili informácie, ktoré mali zostať dôverné.
- 14 V bodoch 68 až 70 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol tvrdenie Komisie súvisiace s povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo a chrániť obchodné tajomstvo vyplývajúcou z článku 339 ZFEÚ a z článku 17 nariadenia č. 139/2004. Všeobecný súd usúdil, že obchodnému tajomstvu podliehajú iba niektoré informácie a že povinnosť zachovávať služobné tajomstvo nie je takého rozsahu, aby mohla odôvodňovať všeobecné a abstraktné zamietnutie prístupu k dokumentom. Keďže nie všetky informácie získané v rámci konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi nevyhnutne podliehajú služobnému tajomstvu, povinnosť zachovávať služobné tajomstvo a chrániť obchodné tajomstvo vyplývajúca z vyššie uvedených ustanovení nemôže Komisiu zbaviť povinnosti konkrétne skúmať každý predmetný dokument v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Podľa bodu 77 napadnutého rozsudku skutočnosť, že oznamujúce subjekty v rámci konania o kontrole

koncentrácie zasielajú dokumenty ako dôverné v súlade s nariadením č. 139/2004, Komisiu nezbavuje ani povinnosti vykonať v prípade žiadosti o prístup podľa nariadenia č. 1049/2001 konkrétne skúmanie každého dokumentu.

- 15 Všeobecný súd v bodoch 73 až 76 napadnutého rozsudku konštatoval, že článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), ktorý sa týka povinnosti rešpektovania súkromného a rodinného života, ak sa naň možno v prejednávanej veci odvolávať, nemôže zbaviť Komisiu povinnosti konkrétne a skutočne skúmať každý predmetný dokument. V bodoch 78 až 80 napadnutého rozsudku Všeobecný súd takisto neprijal názor, podľa ktorého vo svetle článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, ktorý priznáva verejnosti prístup k všetkým dokumentom, ktoré inštitúcia získala alebo ktoré má k dispozícii, sa na dokumenty predložené v rámci koncentrácie zjavne vzťahovala výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke tohto nariadenia.
- 16 V bodoch 81 až 89 napadnutého rozsudku Všeobecný súd tiež odmietol tvrdenie založené na legitímnej dôvere spoločnosti PKN Orlen, podľa ktorého dokumenty predložené v rámci konania o kontrole koncentrácií nebudú podľa článku 17 nariadenia č. 139/2004 zverejnené. Všeobecný súd konštatoval, že toto ustanovenie nezakotvuje absolútne právo na dôvernosť všetkých dokumentov poskytnutých podnikmi, a usúdil, že dôvody uvedené na podporu zamietnutia prístupu k týmto dokumentom musia byť preskúmané jedine v rámci výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001. Takisto usúdil, že článok 17 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 upravuje iba spôsob, akým môže Komisia používať poskytnuté informácie, a neupravuje prístup k dokumentom zaručený nariadením č. 1049/2001.

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu účelu vyšetrovania podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001

- 17 Všeobecný súd v bodoch 96 až 99 napadnutého rozsudku pripustil, že dokumenty predložené v rámci konania o kontrole koncentrácií sa týkajú vyšetrovania v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, a pripomenul, že toto ustanovenie sa má vykladať ako ustanovenie, ktoré je uplatniteľné iba v prípade, ak by zverejnením predmetných dokumentov mohlo byť zmarené uskutočnenie vyšetrovania. Podľa Všeobecného súdu pritom vyšetrovanie v prejednávanej veci uskutočnené Komisiou, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia z 20. apríla 2005 o povolení koncentrácie, bolo v okamihu prijatia sporného rozhodnutia už ukončené. Zverejnenie týchto dokumentov preto nemohlo zmariť uskutočnenie vyšetrovania. Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého zverejnenie týchto dokumentov by narušilo atmosféru vzájomnej dôvery medzi inštitúciou a podnikmi a účinnosť konaní o kontrole koncentrácií, Všeobecný súd s týmto tvrdením nesúhlasil, pričom v bodoch 100 až 103 napadnutého rozsudku uviedol, že takéto úvahy sú veľmi neurčité, všeobecné a hypotetické a neumožňujú domnievať sa, že argumentácia Komisie skutočne platí pre každý z predmetných dokumentov.

O čiastočnom zamietnutí prístupu k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, opierajúcom sa o výnimku stanovenú v článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001

- 18 Všeobecný súd v bodoch 107 až 113 napadnutého rozsudku konštatoval, že aj keď článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nevyžaduje, aby bol čiastočný prístup k dokumentom možný za každých okolností, toto ustanovenie požaduje konkrétne a individuálne skúmanie obsahu každého z dokumentov. Posúdenie dokumentov, ktoré sa vykoná skôr na základe kategórií ako vo vzťahu ku konkrétnym informáciám, ktoré obsahujú, sa ukazuje ako nedostatočné. Preto argumentácia Komisie, podľa ktorej informácie poskytnuté oznamujúcimi subjektmi a tretími osobami sú navzájom prepojené, v dôsledku čoho nebude možné identifikovať časti, ku ktorým môže byť prístup povolený, musí byť

odmietnutá, keďže Komisia zrejme všeobecným spôsobom a bez konkrétneho a individuálneho preskúmania obsahu každého dokumentu predpokladala, že zverejnenie všetkých požadovaných dokumentov, hoci aj čiastočné, by poškodilo chránené záujmy.

- 19 Za týchto okolností Všeobecný súd došiel v bode 116 napadnutého rozsudku k záveru, že sporné rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom zamietajú prístup k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, keďže Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že zverejnenie týchto dokumentov by konkrétne a skutočne poškodilo chránené záujmy.

O zamietnutí prístupu k právnym stanoviskám opierajúcom sa o výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 20 Predmetom prejednávanej veci je odpoveď právnej služby Komisie na správu o konzultáciách medzi jednotlivými útvarmi (interný dokument č. 3) a výmena e-mailov medzi príslušným útvarom a právnou službou týkajúcich sa návrhu rozhodnutia o koncentrácii (dokument č. 4). Všeobecný súd v bode 123 napadnutého rozsudku zdôraznil, že cieľom výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001 je chrániť záujem inštitúcií na získavaní otvorených, objektívnych a úplných právnych stanovísk, avšak z bodov 42 a 43 rozsudku Súdneho dvora z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada (C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723), vyplýva, že nebezpečenstvo poškodenia tohto záujmu musí byť na to, aby sa naň bolo možné odvolávať, primerane predvídateľné, a nie iba hypotetické.

- 21 V bodoch 125 až 128 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zdôraznil, že Komisia je v zásade oprávnená opierať sa o všeobecné domnienky a všeobecné úvahy uplatniteľné na určité kategórie dokumentov, avšak zároveň je v súlade so závermi Súdneho dvora v bode 50 už citovaného rozsudku Švédsko a Turco/Rada povinná v každom jednotlivom prípade overiť, či takéto všeobecné úvahy sú skutočne uplatniteľné na daný dokument, ktorého zverejnenie je požadované. V spornom rozhodnutí sa pritom Komisia opierala o všeobecnú úvahu bez toho, aby pre každé z požadovaných stanovísk konkrétne overila, či táto úvaha je skutočne uplatniteľná za okolností prejednávanej veci. Komisia teda nepreukázala, v čom zverejnenie dotknutých právnych stanovísk predstavuje pre ochranu týchto stanovísk v prejednávanej veci skutočné a primerane predvídateľné, a nie iba hypotetické nebezpečenstvo. Všeobecný súd okrem toho v bodoch 129 až 131 napadnutého rozsudku usúdil, že transparentnosť sa vyžaduje aj vtedy, ak Komisia vystupuje, tak ako v prejednávanej veci, ako správny orgán, a nie ako zákonodarca, a že povinnosť skúmať konkrétny prípad existuje rovnako vtedy, ak ide o veľmi krátke dokumenty.

- 22 Za týchto okolností Všeobecný súd dospel v bode 132 napadnutého rozsudku k záveru, že rozhodnutie o zamietnutí prístupu k požadovaným právnym stanoviskám musí byť zrušené z dôvodu, že Komisia nepreukázala, že zverejnenie predmetných dokumentov predstavuje konkrétne a skutočné porušenie ochrany právnych stanovísk.

O zamietnutí prístupu k interným dokumentom Komisie opierajúcom sa o výnimku vzťahujúcu sa na ochranu rozhodovacieho procesu stanovenú v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001

- 23 Prejednávaná vec sa týka interných dokumentov č. 2 až 5. Všeobecný súd v bodoch 138 a 139 napadnutého rozsudku konštatoval, že ide o prípravné dokumenty ku konečnému rozhodnutiu Komisie obsahujúce stanoviská, a že teda tieto dokumenty spadajú do pôsobnosti výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, pričom na výnimku sa možno odvolávať aj po prijatí dotknutého rozhodnutia inštitúcie. V bodoch 141 až 144 napadnutého rozsudku Všeobecný súd usúdil, že uplatňovanie tejto výnimky vyžaduje, aby bolo preukázané, že prístup k požadovaným dokumentom môže konkrétne, skutočne a vážne narušiť ochranu rozhodovacieho procesu dotknutej inštitúcie a že nebezpečenstvo narušenia je primerane predvídateľné, a nie iba

hypotetické. Vyhlásenie Komisie, že zverejnenie požadovaných dokumentov by viedlo k vážnemu narušeniu ochrany rozhodovacieho procesu inštitúcie vzhľadom na kolektívnu povahu tohto procesu, bolo všeobecné a abstraktné bez toho, aby bolo podložené podrobnou argumentáciou v súvislosti s obsahom predmetných dokumentov.

- 24 Všeobecný súd v bode 146 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia svoje hodnotenia opierala skôr o povahu požadovaných dokumentov než o informácie, ktoré sa v nich skutočne nachádzali, hoci tieto hodnotenia mali byť založené na konkrétnom a skutočnom skúmaní každého požadovaného dokumentu. Takisto odmietol tvrdenia Komisie o dôvere a slobode prejavu jej útvarov, keďže sa domnieval, že tieto tvrdenia sa zdajú príliš hypotetické. Všeobecný súd z toho, čo bolo uvedené v bode 147 napadnutého rozsudku, vyvodil záver, že skutočnosť, že útvary Komisie vydali stanoviská v rámci konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi, nie je v zásade dôvodom, aby sa výnimka vzťahovala na všetky interné akty, ktoré obsahujú takéto stanoviská.
- 25 Za týchto okolností Všeobecný súd došiel v bode 150 napadnutého rozsudku k záveru, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že na požadované interné dokumenty sa má uplatňovať výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 26 Na základe týchto úvah Všeobecný súd dospel v bode 154 napadnutého rozsudku k záveru, že sporné rozhodnutie treba zrušiť.

Návrhy účastníkov v odvolacom konaní

- 27 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - rozhodol s konečnou platnosťou o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, a
 - zaviazal Agrofert na náhradu trov konania na obidvoch stupňoch.
- 28 Agrofert navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie v celom rozsahu a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 29 Švédske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania Švédskeho kráľovstva.
- 30 PKN Orlen navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - rozhodol s konečnou platnosťou o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, a
 - zaviazal Agrofert na náhradu trov konania PKN Orlen trov na obidvoch stupňoch.

O odvolaní

Argumentácia Komisie

- 31 Komisia na úvod zdôrazňuje, že Všeobecný súd sa vo svojom rozsudku nepokúšal nájsť skutočnú a harmonickú rovnováhu medzi právnymi režimami zavedenými nariadeniami č. 139/2004 a 1049/2001, relevantnými v prejednávanej veci, v dôsledku čoho sa pravidlá o dôvernosti dokumentov v oblasti kontroly koncentrácií stali neuplatniteľné.

Prvý odvolací dôvod: nesprávny výklad nariadenia č. 1049/2001 z dôvodu, že na účely výkladu výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 neboli zohľadnené niektoré ustanovenia nariadenia č. 139/2004

- 32 Komisia opakuje argumentáciu, ktorú uviedla pred Všeobecným súdom, podľa ktorej článok 339 ZFEÚ a článok 17 nariadenia č. 139/2004, ktoré obsahujú povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, sú relevantné pri výklade a uplatňovaní výnimiek z práva na prístup stanovených v nariadení č. 1049/2001, na účely zachovania jednoty právneho poriadku Únie prostredníctvom súdržného a neodporujúceho výkladu rozličných právnych predpisov.
- 33 Komisia uvádza, že hoci nariadenie č. 1049/2001 je všeobecne uplatniteľným predpisom, hranice práva na prístup sú formulované široko, a teda musia byť vykladané tak, aby chránili verejné či súkromné legitímne záujmy v akejkoľvek oblasti činnosti inštitúcií, a to o to viac, ak sú tieto záujmy výslovne chránené prostredníctvom iných ustanovení práva Únie. To bolo potvrdené rozsudkami z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager (C-28/08 P, Zb. s. I-6055, body 58, 59, 64 a 65), a Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Zb. s. I-5885, body 61 a 63), v ktorých Súdny dvor odmietol výklad nariadenia č. 1049/2001 uskutočnený Súdom prvého stupňa z dôvodu, že Súd prvého stupňa nezobral do úvahy iné právne nástroje, rovnako uplatniteľné vo veciach, v ktorých boli vydané uvedené rozsudky. Vo svojom rozsudku z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia (C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-8533, bod 84), Súdny dvor dokonca potvrdil, že uplatniteľné právo musí byť vykladané harmonizovane.
- 34 Záver, ku ktorému dospel Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, pritom obsahuje rozpor medzi uplatniteľnými pravidlami práva. Nariadenie č. 139/2004 totiž ukladá podnikom, ktoré sú účastníkmi konania o kontrole koncentrácií, záväznú a rozsiahle povinnosť, pokiaľ ide o oznámenie informácií a prezradenie obchodných tajomstiev, tieto povinnosti sú však vyvážené ustanoveniami tohto nariadenia, ktoré zavádzajú záruky posilnenej ochrany. Cieľom týchto záruk je jednak zabezpečiť riadne fungovanie systému kontroly koncentrácií vo verejnom záujme a jednak chrániť legitímny záujem dotknutých podnikov na tom, aby informácie, ktoré oznámia Komisii, boli použité výlučne na účely vyšetrovania.
- 35 Komisia, odkazujúc na článok 28 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), zdôrazňuje, že povinnosť zachovávať služobné tajomstvo podnikov, ktorá platí v celej oblasti hospodárskej súťaže, rovnako sleduje zaručenie práva podnikov na obranu, ktoré patrí medzi základné práva Únie a je zakotvené v článku 6 EDLP, ako konštatoval Súdny dvor v bode 299 rozsudku z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375). Okrem toho informácie oznámené Komisii podnikmi, ktoré sú účastníkmi konania o kontrole koncentrácií, musia byť považované za informácie, ktoré spadajú do oblasti ich súkromnej činnosti v zmysle článku 8 EDLP. Vzhľadom na to, že tieto podniky by mohli byť povinné poskytnúť svoje informácie Komisii, podmienky stanovené v tomto článku musia byť dodržané.

- 36 V rámci stanovenom nariadení č. 139/2004 je právo na prístup k spisu priznané iba účastníkom priamo vystupujúcim v konaní, a ak je to nevyhnutné, iným fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré preukážu oprávnený záujem. Každému inému žiadateľovi, ktorý nepreukáže takýto záujem, bude prístup k dokumentom zamietnutý. Podľa výkladu Všeobecného súdu však takému žiadateľovi na základe nariadenia č. 1049/2001 v zásade prislúcha právo na neobmedzený prístup k všetkým dotknutým dokumentom, ktoré môže navyše slobodne použiť na akékoľvek účely, čo by bolo zjavne v rozpore s nariadením č. 139/2004. Všeobecný súd sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bode 88 napadnutého rozsudku domnieval, že nariadením č. 139/2004 stanovená povinnosť obmedziť používanie prijatých informácií na účel sledovaný žiadosťou o poskytnutie informácií sa týka iba spôsobu, akým môže Komisia používať poskytnuté informácie, a neupravuje prístup k dokumentom zaručený nariadením č. 1049/2001.
- 37 Komisia v súvislosti s dokumentmi týkajúcimi sa konaní o kontrole koncentrácií uvádza, že je potrebné analogicky uplatniť úvahy Súdneho dvora v bodoch 54, 55, 61 a 62 už citovaného rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, vydaného v oblasti konaní o preskúmaní štátnej pomoci, a v dôsledku toho uznať existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej zverejnenie vymieňaných dokumentov výlučne pre potreby konania o kontrole koncentrácií a nedostupným osobám, ktoré nepreukážu oprávnený záujem, by v zásade narušovalo ochranu cieľov vyšetrovania. Všeobecný súd sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže nezohľadnil ustanovenia nariadenia č. 139/2004 a nariadeniu č. 1049/2001 priznal prednosť pred ostatnými právnymi predpismi Únie, čím zbavil základné pravidlá riadneho fungovania systému kontroly koncentrácií ich užitočného účinku. Komisia sa v tejto súvislosti odvoláva aj na bod 56 už citovaného rozsudku Komisia/Bavarian Lager.

Druhý odvolací dôvod: nesprávny výklad článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001

– Prvá časť: o povinnosti uskutočniť konkrétne a individuálne skúmanie každého dokumentu

- 38 Komisia zdôrazňuje, že podľa Všeobecného súdu mala dotknutá inštitúcia uskutočniť konkrétne a individuálne skúmanie každého dokumentu uvedeného v žiadosti o prístup, dokonca aj v prípade, ak je jasné, že predmetom takejto žiadosti sú dokumenty, na ktoré sa vzťahuje výnimka. Táto povinnosť sa uplatňuje na všetky výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001, a to bez ohľadu na oblasť, do ktorej patria požadované dokumenty, a bez ohľadu na špecifickosť tejto oblasti. Všeobecný súd v tomto smere nezohľadnil pravidlá uplatniteľné na konania o kontrole koncentrácií napriek tomu, že Súdny dvor na základe osobitostí konania o preskúmaní štátnej pomoci v už citovanom rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau uznal existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej sprístupnenie dokumentov nachádzajúcich sa v spise verejnosti by v zásade narušovalo ochranu účelu vyšetrovania, pričom podľa tejto výnimky by sa v tejto veci musel zamietnuť prístup k všetkým požadovaným dokumentom. Komisia sa domnieva, že tento záver platí aj v prejednávanej veci.

– Druhá časť: o výnimke vzťahujúcej sa na ochranu účelu vyšetrovania stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 39 Pokiaľ ide o záver Všeobecného súdu, podľa ktorého sa na túto výnimku už nemožno odvolávať po prijatí rozhodnutia o koncentracii a po ukončení správneho konania, Komisia namieta, že v konaní o kontrole koncentrácií sú výnimky týkajúce sa ochrany obchodných záujmov a účelu vyšetrovania úzko spojené a že dotknuté informácie nestrácajú svoj dôverný charakter ani po skončení správneho konania. Okrem toho podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 môžu obchodné záujmy podliehať ochrane aj nad rámec obdobia tridsiatich rokov. Odlišný prístup by mal veľmi škodlivé dôsledky na vôľu podnikov spolupracovať s Komisiou. Komisia zdôrazňuje, že sporná výnimka má v zmysle

formulácie predmetného ustanovenia chrániť „účel vyšetrovania“, a nie iba vyšetrovanie samo osebe, a tvrdí, že všeobecná domnienka stanovená v už citovanom rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau sa musí uplatňovať aj po vydaní konečného rozhodnutia o koncentrácii.

– Tretia časť: o výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 40 Táto výnimka sa týka dokumentov, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami. Komisia opakuje svoj postoj, podľa ktorého pravidlá v oblasti kontroly koncentrácií medzi podnikmi vyžadujú, aby jej boli predkladané početné informácie veľmi dôverného charakteru, ktoré zjavne podliehajú povinnosti zachovávať služobné tajomstvo, zakotvenej v článku 339 ZFEÚ a v článku 17 nariadenia č. 139/2004. Už táto úvaha postačuje na vyvrátenie prístupu Všeobecného súdu, podľa ktorého je individuálnym skúmaním každého dotknutého dokumentu potrebné určiť, či zverejnenie môže konkrétne a skutočne poškodiť chránené záujmy.

– Štvrtá časť: o výnimke vzťahujúcej sa na ochranu rozhodovacieho procesu stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001

- 41 Uvedená výnimka sa týka interných dokumentov č. 2 až 5. Komisia poznamenáva, že článok 17 ods. 3 nariadenia č. 802/2004 výslovne vylučuje interné dokumenty z práva na prístup k spisu, ak je priznaný s cieľom umožniť účastníkom konania výkon ich práva na obranu. Obmedzenie prístupu k týmto dokumentom je odôvodnený povahou konania a kolegiálnym charakterom rozhodovacieho procesu Komisie, ktorý vyžaduje, aby členovia kolégia komisárov mali k dispozícii všetky informácie potrebné na prijatie rozhodnutia vo verejnom záujme. Ak by služby Komisie museli zvažovať nebezpečenstvo vyzradenia, pravdepodobne by boli menej slobodné pri poukazovaní na prípadné nedostatky návrhu rozhodnutia alebo vyjadrovaní odlišných názorov, čo by narušovalo rozhodovací proces. Z tohto dôvodu by takéto dokumenty nesmeli byť prístupné ani po prijatí konečného rozhodnutia o koncentrácii. Výklad nariadenia č. 1049/2001 uskutočnený Všeobecným súdom by navyše priznal verejnosti viac práv ako priamo dotknutým účastníkom konania o kontrole koncentrácií.

– Piata časť: o výnimke vzťahujúcej sa na ochranu právnych stanovísk stanovenej v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 42 Uvedená výnimka sa týka konkrétne interných dokumentov č. 3 a 4. Komisia tvrdí, že tieto dve stanoviská boli predmetom konkrétneho a individuálneho skúmania, po ktorom dospela k záveru, že v každom prípade sa na ne v celom rozsahu vzťahuje táto výnimka. Ďalej Komisia skúmala prípadnú existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodňoval zverejnenie uvedených dokumentov, a dospela k záveru, že v predmetnom prípade zjavne ide o súkromný záujem, a to vzhľadom na vyhlásenie zo strany Agrofertu, že „tejto spoločnosti a menšinovým akcionárom spoločnosti Unipetrol bola spôsobená škoda“.

Argumentácia ďalších účastníkov konania

- 43 Spoločnosť Agrofert, žalobkyňa v konaní pred Všeobecným súdom, tvrdí, že už citovaný rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau nie je v prejednávanej veci relevantný, keďže súvisí s konaním o štátnej pomoci, v ktorom je prístup k spisu upravený odlišne. Agrofert sa stotožňuje s názorom Všeobecného súdu, podľa ktorého skutočnosť, že dokument sa týka záujmu chráneného výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001, nemôže sama osebe odôvodňovať uplatňovanie tejto výnimky. Komisia mala totiž skúmať žiadosť o zverejnenie s ohľadom na informácie obsiahnuté v každom požadovanom dokumente, a nie všeobecne.

- 44 Spoločnosť PKN Orlen, ktorá vstúpila do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastník podporujúci návrhy Komisie, tvrdí, že pri spolupráci s Komisiou úplne verila, že dokumenty obsahujúce obchodné tajomstvá poskytnuté tejto inštitúcii, ako aj všetky ďalšie oznámenia vymieňané v rámci konania o kontrole koncentrácií sa použijú výlučne na účely prebiehajúceho vyšetrovania a nebudú sprístupnené tretím osobám. Túto plnú dôveru čerpala najmä z nariadenia č. 139/2004. Právo Únie podľa jej názoru nemôže poskytnúť záruky ochrany informácií a dokumentov na základe jedného predpisu a na základe iného predpisu súčasne tejto ochrane odnímať akúkoľvek účinnosť. Povaha oznámených informácií sa po ukončení konania o kontrole koncentrácií nezmení. Umožniť verejnosti prístup k spisu po ukončení konania by znamenalo úplné ignorovanie úvah odôvodňujúcich ochranu vyšetrovania.
- 45 Švédske kráľovstvo, ktoré vstúpilo do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastník podporujúci návrhy spoločnosti Agrofert, uvádza, že podľa nariadenia č. 1049/2001 je prístup k dokumentom všeobecným pravidlom. Výnimky z tohto pravidla preto musia byť vykladané doslovne. Procesné podmienky, ktoré musia inštitúcie dodržiavať pri posúdení žiadosti o prístup, boli upresnené Súdnym dvorom v už citovanom rozsudku Švédsko a Turco/Rada, kde opisuje tri etapy, ktoré majú byť obvykle dodržané s cieľom určiť, či žiadosti o prístup môže byť vyhovené. Všeobecný súd pritom v napadnutom rozsudku správne konštatoval, že Komisia v prejednávanej veci nedodrжала všetky etapy skúmania.
- 46 Švédske kráľovstvo tvrdí, že skutočnosť, že v osobitných právnych úpravách existujú v oblasti prístupu k dokumentom odlišné pravidlá, neznamená, že tieto právne úpravy, ktorých cieľ je úplne iný než cieľ výnimiek stanovených v nariadení č. 1049/2001, musia mať automaticky prednosť pred ustanoveniami tohto nariadenia, pretože takéto chápanie by nariadeniu č. 1049/2001 odňalo jeho podstatu. Z tohto dôvodu sa dosah už citovaného rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau obmedzuje iba na oblasť štátnej pomoci. V dôsledku toho neexistuje absolútne právo na dôvernosť všetkých poskytnutých dokumentov a zamietnutie prístupu k dokumentom môže byť založené iba na výnimkách stanovených v nariadení č. 1049/2001.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 47 Na úvod treba zdôrazniť, že v spornom rozhodnutí Komisia rozlišovala medzi dokumentmi, ktoré si táto inštitúcia vymieňala s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami v rámci dotknutého konania o kontrole koncentrácií, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 2 prvá a tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001, týkajúci sa ochrany obchodných záujmov a ochrany účelu vyšetrovania, ako aj článok 17 nariadenia č. 139/2004, a internými dokumentmi vypracovanými službami Komisie v rámci kontroly tohto konania o koncentracii, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 2 druhá zarážka a ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa týka ochrany právnych stanovísk a rozhodovacieho procesu inštitúcie.
- 48 Z tohto rozlišovania medzi dokumentmi, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, a internými dokumentmi vychádzala tak Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe podanom v prvostupňovom konaní, ako aj Všeobecný súd v napadnutom rozsudku. Navyše na rovnakej kategorizácii dotknutých dokumentov je založená štruktúra odôvodnenia Komisie v jej odvolaní. Preto aj posúdenie Súdnym dvorom sa bude opierať o toto rozlišovanie.

O zamietnutí prístupu k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami

- 49 V prvom odvolacom dôvode, ako aj v prvej až tretej časti druhého odvolacieho dôvodu Komisia Všeobecnému súdu v zásade vytyka, že pri výklade výnimiek z práva na prístup stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa týka ochrany obchodných záujmov a ochrany účelu vyšetrovania, nezohľadnil relevantné ustanovenia nariadenia č. 139/2004 o prístupe k dokumentom súvisiacim s konaním o kontrole koncentrácií medzi podnikmi.
- 50 S ohľadom na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa vzťahu medzi nariadením č. 1049/2001 a niektorými osobitnými predpismi práva Únie, vytvorenú najmä už citovanými rozsudkami Komisia/Bavarian Lager, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, ako aj Švédsko/API a Komisia, sa táto výčitka zdá byť opodstatnená.
- 51 Predmetom prejednávanej veci sú totiž vzťahy medzi nariadením č. 1049/2001 a iným právnym predpisom, a to nariadením č. 139/2004, ktorý upravuje špecifickú oblasť práva Únie. Tieto dve nariadenia majú odlišné ciele. Cieľom prvého nariadenia je zaistiť čo možno najväčšiu transparentnosť rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia. Jeho cieľom je teda čo najviac uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom a tak podporiť riadny úradný postup. Cieľom druhého nariadenia je zabezpečiť zachovanie služobného tajomstva v konaniach o kontrole koncentrácií medzi podnikmi na úrovni Spoločenstva.
- 52 Uvedené nariadenia neobsahujú ustanovenie, ktoré by výslovne stanovovalo prednosť jedného nariadenia pred druhým. Preto je v zásade potrebné zabezpečiť uplatňovanie každého z týchto nariadení, aby boli navzájom kompatibilné a aby umožňovali koherentné uplatňovanie.
- 53 Podľa judikatúry Súdneho dvora platí, že hoci cieľom nariadenia č. 1049/2001 je priznať verejnosti čo možno najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií, toto právo podlieha so zreteľom na režim výnimiek stanovených v článku 4 tohto nariadenia určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 51).
- 54 V prejednávanej veci sa žiadosť predložená spoločnosťou Agrofert týka všetkých nezverejnených dokumentov súvisiacich s predmetným konaním o kontrole koncentrácií. Komisia odmietla sprístupniť spoločnosti Agrofert dokumenty súvisiace s týmto konaním, ktoré si vymieňala s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, pričom sa odvoláva na výnimky z práva na prístup stanovené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktoré spočívajú v ochrane obchodných záujmov a ochrane účelu vyšetrovania.
- 55 V tejto súvislosti treba konštatovať, že inštitúcia Únie môže pri posudzovaní žiadosti o prístup k dokumentom, ktoré má k dispozícii, zobrať do úvahy niekoľko dôvodov zamietnutia podľa článku 4 nariadenia č. 1049/2001.
- 56 Je nesporné, že predmetné dokumenty sa skutočne týkajú vyšetrovania v zmysle tretej zarážky ustanovenia uvedeného v bode 54 tohto rozsudku. Okrem toho s ohľadom na cieľ konania o kontrole koncentrácií, ktorým je overenie, či transakcia zabezpečuje oznamujúcim subjektom dominantné postavenie na trhu, ktoré by mohlo závažne narušiť hospodársku súťaž, Komisia v rámci takéhoto konania získala citlivé obchodné informácie týkajúce sa obchodných stratégií zúčastnených podnikov, ich predajných obrátov, ich podielov na trhu alebo ich obchodných vzťahov, takže prístup k dokumentom takéhoto konania o kontrole koncentrácií môže narušiť ochranu obchodných záujmov uvedených podnikov. Preto výnimky vzťahujúce sa na ochranu obchodných záujmov a ochranu účelu vyšetrovania v prejednávanej veci úzko súvisia.

- 57 Je pravda, že na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu k určitému dokumentu v zásade nestačí, že tento dokument spadá pod činnosť alebo záujem uvedené v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, keďže dotknutá inštitúcia musí takisto vysvetliť, ako by prístup k uvedenému dokumentu mohol konkrétne a skutočne poškodiť záujem chránený výnimkou upravenou v tomto článku. Dotknutá inštitúcia sa však v tomto smere môže opierať o všeobecné domnienky vzťahujúce sa na určité kategórie dokumentov, keďže na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy je možné uplatniť podobné všeobecné úvahy (pozri rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, body 53 a 54).
- 58 Pokiaľ ide o konania o preskúmaní štátnej pomoci, Súdny dvor usúdil, že takéto všeobecné domnienky môžu vyplývať z nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ktoré upravuje osobitne oblasť štátnej pomoci a ktoré obsahuje ustanovenia o prístupe k informáciám a k dokumentom získaným v rámci šetrenia a preskúmania štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/ Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, body 55 až 57).
- 59 Takéto všeobecné domnienky sú uplatniteľné aj v oblasti konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi, keďže právna úprava, ktorá toto konanie reguluje, rovnako stanovuje prísne pravidlá na zaobchádzanie s informáciami získanými alebo vytvorenými v takomto konaní.
- 60 Článok 17 a článok 18 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, ako aj článok 17 nariadenia č. 802/2004 totiž reštriktívnym spôsobom upravujú používanie informácií získaných v konaní o kontrole koncentrácií medzi podnikmi tým, že právo na prístup k spisu vyhradzuje „priamo zúčastneným stranám“ a „iným zúčastneným stranám“, pričom sa zohľadňuje oprávnený záujem zúčastnených podnikov na ochrane ich obchodného tajomstva, a tým, že vyžadujú, aby sa získané informácie nepoužívali na iný účel, ako je účel sledovaný žiadosťou o informácie, kontrolou alebo vyšetrovaním, a aby informácie, ktoré svojou povahou podliehajú služobnému tajomstvu, neboli zverejnené.
- 61 Hoci sa právo na prístup k administratívne spisu v rámci konania o kontrole koncentrácií a právo na prístup k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001 z právneho hľadiska určite líšia, nič to nemení na tom, že z funkčného hľadiska vedú k porovnateľnej situácii. Prístup k spisu totiž, bez ohľadu na právny základ jeho priznania, umožňuje zúčastneným osobám získať všetky poznámky a dokumenty predložené Komisii (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 59).
- 62 Za týchto okolností by všeobecný prístup k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi alebo s tretími osobami, na základe nariadenia č. 1049/2001 v rámci takéhoto konania mohol, ako zdôraznila Komisia, ohroziť rovnováhu, ktorú zákonodarca Únie zamýšľal v nariadeniach ES o koncentráciách dosiahnuť, a to rovnováhu medzi povinnosťou dotknutých podnikov oznámiť Komisii prípadné citlivé obchodné informácie, aby táto inštitúcia mohla posúdiť zlučiteľnosť plánovanej koncentrácie so spoločným trhom, a zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvom vzťahuje na informácie oznámené Komisii.
- 63 Ak by iné osoby, ako sú osoby oprávnené na prístup k spisu na základe právnej úpravy o kontrole koncentrácií, alebo osoby, ktoré síce možno považovať za zúčastnené osoby, ale nevyužili svoje právo na prístup k informáciám alebo im bolo toto právo odopreté, mohli dosiahnuť prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, potom by bol režim zavedený touto právnou úpravou spochybnený.
- 64 Z toho vyplýva, že na účely výkladu výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 mal Všeobecný súd uznať existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej zverejnenie dotknutých dokumentov v zásade porušuje ochranu obchodných záujmov podnikov

zúčastnených na koncentracii, ako aj ochranu účelu vyšetrovania v rámci konania o kontrole koncentrácií (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 61).

- 65 Úvaha Všeobecného súdu v bode 88 napadnutého rozsudku, podľa ktorej povinnosť stanovená nariadením č. 139/2004 obmedziť používanie informácií získaných od podnikov v rámci konania o kontrole koncentrácií sa týka iba spôsobu, akým môže Komisia tieto informácie použiť, a neupravuje prístup k dokumentom zaručený nariadením č. 1049/2001, je z právnej stránky rovnako nesprávna.
- 66 Vzhľadom na povahu záujmov chránených v konaní o kontrole koncentrácií je potrebné predpokladať, že záver vyplývajúci z bodu 64 tohto rozsudku platí bez ohľadu na to, či sa žiadosť o prístup týka konania o kontrole, ktoré už bolo ukončené, alebo ktoré ešte iba prebieha. Zverejnenie citlivých informácií, ktoré sa týkajú obchodných činností zúčastnených podnikov, totiž môže poškodiť obchodné záujmy týchto podnikov nezávisle od existencie prebiehajúceho konania o kontrole. Navyše perspektíva takéhoto zverejnenia po ukončení konania o kontrole by mohla znížiť ochotu podnikov spolupracovať v priebehu takéhoto konania.
- 67 Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 môžu výnimky týkajúce sa obchodných záujmov alebo citlivých dokumentov, ak to je nevyhnutné, platiť aj po uplynutí obdobia 30 rokov.
- 68 Uvedená všeobecná domnienka nevyklučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa predmetná domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie uvedeného dokumentu podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 62).
- 69 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy možno dospieť k záveru, že Všeobecný súd tým, že nezohľadnil systém upravujúci prístup k dokumentom v rámci konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi, a tým, že v bodoch 63, 64, 66, 80, 101, 103, 104 a 110 až 114 napadnutého rozsudku v zásade nesprávne rozhodol, že v prejednávanom prípade nebolo zjavné, že prístup k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami a ktoré sú uvedené v žiadosti o prístup podanej spoločnosťou Agrofert na základe nariadenia č. 1049/2001, má byť bez predchádzajúceho vykonania konkrétneho a individuálneho skúmania týchto dokumentov zamietnutý, nesprávne vyložil článok 4 ods. 2 prvú a tretiu zarážku tohto nariadenia.
- 70 Preto je potrebné vyhovieť prvému odvolaciemu dôvodu, ako aj prvej až tretej časti druhého odvolacieho dôvodu, a teda zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zrušil sporné rozhodnutie o zamietnutí prístupu k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami.

O zamietnutí prístupu k interným dokumentom Komisie

- 71 Toto zamietnutie prístupu sa týka dokumentov č. 2 až 5 uvedených na zozname Komisie, ktorý bol prebratý v bode 14 napadnutého rozsudku (pozri bod 7 tohto rozsudku).
- 72 Postoj Komisie k týmto dokumentom sa, ako vyplýva zo sporného rozhodnutia, ako aj z jej vyjadrenia k žalobe a zo štvrtej a z piatej časti druhého odvolacieho dôvodu, opiera o tvrdenie, že zamietnutie prístupu k uvedeným dokumentom je odôvodnené výnimkou vzťahujúcou sa na ochranu rozhodovacieho procesu v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, a pokiaľ ide o dokumenty č. 3 a 4, je tiež odôvodnené výnimkou vzťahujúcou sa na ochranu právnych stanovísk podľa článku 4 ods. 2 druhej zarážky tohto nariadenia.

- 73 V prejednávanej veci je nesporné, že interné dokumenty, ku ktorým sa žiada prístup, spadajú do oblasti uplatňovania výnimky vzťahujúcej sa na ochranu rozhodovacieho procesu inštitúcie a že dva z týchto dokumentov, a to dokumenty č. 3 a 4, spadajú takisto do oblasti uplatňovania výnimky vzťahujúcej sa na ochranu právnych stanovísk. Rovnako je nesporné, že v okamihu predloženia žiadosti o prístup k dokumentom bolo konanie o kontrole koncentrácií, ktorého sa tieto dokumenty týkajú, ukončené a že s tým súvisiace rozhodnutie Komisie sa stalo konečným.
- 74 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v situácii, keď v okamihu predloženia žiadosti o prístup k interným dokumentom vypracovaným v rámci správneho konania o kontrole koncentrácií bolo rozhodnutie Komisie o dotknutej koncentrácii zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa, ktorý nebol napadnutý opravným prostriedkom a nadobudol právoplatnosť, a Komisia v nadväznosti na tento zrušujúci rozsudok nezačala nové šetrenie smerujúce k prípadnému prijatiu nového rozhodnutia o uvedenej koncentrácii, Súdny dvor v rozsudku z 21. júla 2011, Švédsko/My Travel a Komisia (C-506/08 P, Zb. s. I-6237, ďalej len „rozsudok MyTravel“), v podstate rozhodol, že na to, aby dotknutá inštitúcia mohla zamietnuť prístup k takémuto internému dokumentu, musí vykonať konkrétne a individuálne skúmanie dotknutého dokumentu a uviesť osobitné dôvody, pre ktoré sa domnieva, že jeho zverejnenie by konkrétne a skutočne poškodzovalo záujem chránený článkom 4 ods. 3 druhým odsekom alebo článkom 4 ods. 2 druhým pododsekom nariadenia č. 1049/2001.
- 75 Takéto riešenie sa uplatní rovnako v situácii, akou je situácia v prejednávanej veci, keď žiadosť o prístup k interným dokumentom bola podaná po tom, čo sa rozhodnutie Komisie, ktorým bolo ukončené konanie o kontrole koncentrácií, ktorého sa uvedené dokumenty týkajú, stalo konečným, keďže nebolo napadnuté opravným prostriedkom na súde.
- 76 V podobnom prípade Komisii prináleží uviesť v rozhodnutí o zamietnutí prístupu špecifické dôvody, podopreté podrobnými skutočnosťami s ohľadom na konkrétny obsah rozličných dokumentov, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že zverejnenie každého z nich by vážne narušilo rozhodovací proces tejto inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok MyTravel, body 81, 82, 89, 90, 98, 102 a 103).
- 77 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že odvolávanie sa na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, uplatniteľnú po prijatí rozhodnutia, podlieha prísny podmienkam (pozri v tomto zmysle rozsudok MyTravel, body 78 až 80). Táto výnimka sa totiž vzťahuje výlučne na určité druhy dokumentov a podmienkou umožňujúcou odôvodniť zamietnutie je to, že zverejnenie by mohlo „vážne“ narušiť rozhodovací proces inštitúcie.
- 78 Pokiaľ ide o odvolávanie sa na výnimku vzťahujúcu sa na ochranu právnych stanovísk, treba rovnako zdôrazniť osobitný význam skutočnosti, že rozhodnutie Komisie sa v prejednávanej veci stalo konečným a už nebolo možné podať na sudy Únie žiaden opravný prostriedok napádajúci jeho zákonnosť. Za týchto okolností bolo povinnosťou dotknutej inštitúcie vysvetliť, akým spôsobom mohol prístup k dotknutému dokumentu konkrétne a skutočne, a nie iba na základe všeobecných a abstraktných úvah, poškodiť záujem chránený touto výnimkou (pozri analogicky rozsudok MyTravel, body 110, 115 a 117).
- 79 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné dospieť k záveru, že Všeobecný súd sa v prejednávanej veci nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 120 až 132 a 137 až 147 napadnutého rozsudku v zásade konštatoval, že Komisia bola povinná preukázať, že prístup, aj čiastočný, ku každému z požadovaných interných dokumentov mohol konkrétne, skutočne a vážne narušiť ochranu rozhodovacieho procesu inštitúcie a presnejšie, že zverejnenie dokumentov obsahujúcich právne stanoviská predstavovalo primerane predvídateľné, a nie iba hypotetické nebezpečenstvo pre ochranu týchto stanovísk.
- 80 Z týchto dôvodov je potrebné štvrtú a piatu časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 81 Súdny dvor Európskej únie môže v súlade s článkom 61 prvým odsekom druhou vetou svojho štatútu v prípade zrušenia napadnutého rozsudku vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje. Tak je to aj v prejednávanej veci, pokiaľ ide o spor týkajúci sa zamietnutia prístupu k dokumentom, na ktoré sa vzťahuje časť napadnutého rozsudku, ktorá má byť týmto rozsudkom zrušená.
- 82 Súdny dvor má totiž k dispozícii všetky informácie nevyhnutné na vydanie konečného rozsudku o žalobe spoločnosti Agrofert smerujúcej proti rozhodnutiu Komisie o zamietnutí prístupu k dokumentom, ktoré si táto inštitúcia vymieňala s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, na základe výnimiek spočívajúcich v ochrane obchodných záujmov a účelu vyšetrovania.
- 83 Pokiaľ ide o uplatňovanie týchto výnimiek, spoločnosť Agrofert vo svojej žalobe podanej na Všeobecný súd po prvé uviedla, že článok 4 ods. 2 prvá a tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001 musí byť vykladaný v tom zmysle, že dotknutá inštitúcia je povinná uskutočniť konkrétne a individuálne skúmanie každého z dokumentov uvedených v žiadosti o prístup, že nie na všetky dokumenty a informácie uvedené v tejto žiadosti sa vzťahujú výnimky a že v dôsledku toho bolo možné zamietnuť prístup iba k určitým častiam dokumentu. Komisia sa navyše nesprávne odvolávala na článok 17 nariadenia č. 139/2004.
- 84 Ako najmä z bodov 57 až 67 tohto rozsudku vyplýva, článok 4 ods. 2 prvá a tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001, vykladaný so zreteľom na špecifickú právnu úpravu v oblasti kontroly koncentrácií medzi podnikmi, umožňuje Komisii uplatniť všeobecnú domnienku, podľa ktorej zverejnenie dokumentov, ktoré si vymieňala s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami v rámci konania o kontrole koncentrácií, v zásade porušuje ochranu obchodných záujmov zúčastnených podnikov a ochranu účelu vyšetrovania v tomto konaní, bez toho, aby bola Komisia povinná uskutočniť konkrétne a individuálne skúmanie týchto dokumentov. Uvedená argumentácia spoločnosti Agrofert musí byť teda odmietnutá.
- 85 Po druhé spoločnosť Agrofert pred Všeobecným súdom uviedla, že prevažujúci verejný záujem vyžaduje, aby boli požadované dokumenty zverejnené, pričom záujem v prejednávanom prípade spočíva v ujme, ktorá jej vznikla ako menšinovému akcionárovi spoločnosti Unipetrol, ktorú prostredníctvom dotknutej koncentrácie prevzala spoločnosť PKN Orlen.
- 86 V tejto súvislosti, hoci je pravda, ako vyplýva z bodu 68 tohto rozsudku, že uvedená všeobecná domnienka nevyklučuje právo dotknutej osoby preukázať existenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení požadovaných dokumentov, treba konštatovať, že tento záujem, na ktorý sa odvoláva Agrofert, nie je prevažujúcim verejným záujmom v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Táto argumentácia teda nie je dôvodná.
- 87 Ani ďalšie tvrdenia Agrofert v konaní na prvom stupni nie sú dôvodné.
- 88 Údajné porušenie článku 1 druhého pododseku ZEÚ sa nelíši od dôvodu spočívajúceho v nesprávnom uplatnení výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Zásada otvorenosti všeobecne stanovená v uvedenom článku 1 druhom pododseku je totiž konkretizovaná týmto nariadením.
- 89 Dôvod spočívajúci v nesprávnom úradnom postupe v súvislosti so spracovaním žiadosti o prístup k dokumentom, ktorým Agrofert Komisii vytýka, že nedodrжала lehoty stanovené na odpoveď na jej potvrdzujúcu žiadosť, je irelevantný. Vzhľadom na to, že Komisia na túto žiadosť odpovedala predtým, ako Agrofert z absencie odpovede vyvodila dôsledky v súlade s článkom 8 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, uvedené prekročenie lehoty nemôže mať za následok nezákonnosť odpovede Komisie, ktorá by odôvodňovala jej zrušenie.

90 Žaloba, ktorú podala spoločnosť Agrofert na Všeobecný súd a ktorá smeruje k zrušeniu sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka zamietnutia prístupu k dokumentom, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami v rámci konania o kontrole koncentrácií medzi spoločnosťami PKN Orlen a Unipetrol, musí byť preto zamietnutá.

O trovách

91 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania.

92 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 69 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku však Súdny dvor môže rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania alebo z výnimočných dôvodov. Článok 69 ods. 4 rokovacieho poriadku v prvom pododseku stanovuje, že členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania, a v treťom pododseku stanovuje, že Súdny dvor môže rozhodnúť, že aj iní vedľajší účastníci znášajú vlastné trovy konania.

93 Keďže Komisia nemala úspech v časti predmetu konania a žaloba spoločnosti Agrofert bola čiastočne zamietnutá, je potrebné rozhodnúť, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

94 PKN Orlen a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Bod 2 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. júla 2010, Agrofert Holding/Komisia (T-111/07), sa zrušuje v rozsahu, v akom ruší rozhodnutie Európskej komisie D(2007) 1360 z 13. februára 2007 o zamietnutí prístupu k dokumentom v konaní COMP/M.3543 týkajúcom sa koncentrácie medzi poľskou spoločnosťou Polski Koncern Naftowy Orlen SA a spoločnosťou Unipetrol, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami.**
- 2. Bod 3 výroku tohto rozsudku sa zrušuje.**
- 3. Vo zvyšnej časti sa odvolanie zamieta.**
- 4. Žaloba, ktorú podala spoločnosť Agrofert Holding a.s. na Všeobecný súd Európskej únie a ktorá smeruje k zrušeniu rozhodnutia Európskej komisie D(2007) 1360 z 13. februára 2007 o zamietnutí prístupu k dokumentom v konaní COMP/M.3543 týkajúcom sa koncentrácie medzi spoločnosťou Polski Koncern Naftowy Orlen SA a spoločnosťou Unipetrol, ktoré si vymieňala Komisia s oznamujúcimi subjektmi a s tretími osobami, sa zamieta.**
- 5. Európska komisia a Agrofert Holding a.s. znášajú svoje vlastné trovy tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.**
- 6. Polski Koncern Naftowy Orlen SA a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy